

## [Fuglsang.]

Jeg tænker på den konference, som fandt sted for nogen tid siden i Genève. At der for videnskabsmændenes vedkommende for det altovervejende flertals vedkommende har været en ærlig stræben efter at udvikle den fredelige udnyttelse af atomenergien, nærer jeg ingen som helst tvivl om, men vi er langtfra sikre på, at det isolerede samarbejde inden for OEEC og et samarbejde med fællesmarkedslandene i EURATOM vil virke fremmende på det internationale samarbejde som helhed. Dertil kommer som trods alt en meget vigtig ting, at den myndighed, vi ved at ratificere disse konventioner overgiver til internationale instanser, kontrolorganer og domstole, ligger meget nær grænsen for, hvad grundlovens § 20 bestemmer med hensyn til at overgive danske myndigheders beføjelser til internationale organer.

Derfor kan vi kommunister i hvert fald ikke tage noget medansvar ved at stemme for disse konventioner.

**Udenrigsministeren (Krag):** Jeg vil gerne takke udvalget og de ærede ordførere for tilslutning til forslaget.

Det er rigtigt, at allerede under første behandling i det høje ting blev det spørgsmål rejst, hvorvidt grundlovens § 20 skulle bringes i anvendelse. Spørgsmålet blev formuleret meget klart til mig fra udvalgets side, og jeg har givet det svar, som er optrykt i bilaget til betænkningen. Det er rigtigt — som det ærede medlem frk. Helga Pedersen gør opmærksom på — at hvis man havde valgt, og hvis man havde ment, det var rigtigt at vælge den fremgangsmåde, som grundlovens § 20 giver anvisning på, havde det i og for sig ikke voldt praktiske vanskeligheder af nogen art. Det ville formentlig havde været nøjagtig lige så let at gennemføre forslaget på den måde som på den måde, der nu er tale om. Derfor vil jeg gerne sige, at når regeringen ikke har anset det for rigtigt at gå den vej, er det ikke for at blive sparet for ulejlighed, men simpelt hen fordi vi ikke har ment, at grundlovens § 20 bør tages i anvendelse i det foreliggende tilfælde, og argumenterne herfor er som sagt givet i min besvarelse, som er optrykt i betænkningen. Jeg er glad for, at de synspunkter, der deri er fremført,

har fået tilslutning i udvalget, således at tilslutning i dag er givet fra samtlige de i udvalgsarbejdet deltagende partier.

Der blev under udvalgsarbejdet gjort opmærksom på, at den danske oversættelse på et enkelt sted burde ændres, når den bekendtgøres, for mere klart at give udtryk for originaltekstens mening. Man har ikke i den anledning fundet det nødvendigt at stille noget egentligt ændringsforslag, dels fordi konventionens tekst ikke udgør en del af forslaget til folketingsbeslutning, dels fordi det er den fremmedsprogede originaltekst, der skal ratificeres. Men jeg vil gerne fra tingets talerstol nævne, at det, det drejer sig om — det ærede medlem hr. Heising var inde på det — er art. 13 (a) i protokollen vedrørende domstolen. I bekendtgørelsen vil den pågældende bestemmelse i dansk oversættelse komme til at lyde anderledes, nemlig således:

„Såfremt vidner eller eksperter for domstolen begår mened, skal dette anses for en overtrædelse begået for domstole, der behandler civilretlige sager i det land, hvor domstolen er sat.“

Denne oversættelse, der bedre dækker originalteksten, vil altså komme ind i bekendtgørelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 125 stemmer mod 4.*

**Formanden:** Der vil nu blive givet udenrigsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om udskydelse af revision af lov om forsorslovens § 257 vedrørende talehørende.*

(Første behandling findes i tidenden sp. 3433).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

**Socialministeren (Bomholt):** Ved første behandling udtalte det ærede medlem hr. Skov Jørgensen, at han gerne, eventuelt ved anden behandling, ville have oplyst, hvad man ved fremsættelsen af det oprindelige lovforslag skønnede at udgifterne til den ambulante behandling ville blive, og hvor store udgifterne faktisk er blevet. Det kan oplyses, at udgifterne oprindeligt var anslået til 700 000 kr. årlig, men at de er blevet væsentligt større. I finansåret 1957-58 har de samlede udgifter til ambulante behandling uden for statens institutter for talemænd udgjort i alt 1 860 000 kr., hvoraf ca. 1 mill. kr. vedrørte undervisningen af ordblinde og læsesvage.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.*

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om ændringer i jagtloven.*

(Første behandling findes i tidenden sp. 2366, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 765).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

**Udvalgets ordfører (Holger Eriksen):** Udvalget har naturligvis beskæftiget sig med de forskellige problemer, som man periferisk berørte under sagens første behandling her

i salen. Men der har været enighed om, at når man har kunnet anvende jagtloven i så mange år, må man også kunne anvende den uden ændringer i den forhåbentlig forholdsvis korte tid, der endnu går, inden den bebudede kommission afgiver sin betænkning og man på grundlag af denne kan gennemføre en mere omfattende revision. Der har altså været fuldstændig enighed om at gennemføre lovforslaget.

Man har dog fundet det nødvendigt, at der blev stillet ændringsforslag på et enkelt punkt, nemlig vedrørende det dødfundne vildt, der bliver sendt til udstopning. De bestemmelser, som var foreslået i lovforslaget, var for vidtgående. Man kunne risikere, at en del af det dødfundne vildt ikke blev udnyttet efter sit formål. Yderligere kunne der fremføres dette: da der nu indføres en bestemmelse om, at konservatorerne skal føre bog over, hvem der bringer dem vildt til udstopning, eller hvem de køber vildt hos, vil der være mulighed for at konstatere, om enkelte personer er alt for heldige med at finde masser af vildt; sådanne personer vil man have grundlag for at slå ned på, hvis der opstår mistanke om, at vildtet ikke absolut er dødfundet alt sammen.

Der har været fremsat ønske om, at konservatorer skulle autoriseres, og der har i udvalget været meget stærk sympati for denne tanke, men man har slået sig til ro med, at man måske kunne vente med en videregående ændring på dette punkt, indtil kommissionen har afgivet sin betænkning, også ud fra den tankegang, at man derved fik lejlighed til at indhøste erfaringer om, hvorledes de nye bestemmelser virker. Det er jo ikke udelukket, at de virker på en sådan måde, at man kan undgå en autorisation, en autorisation, der i så fald skulle være baseret på grundlag af indstilling fra naturfredningsrådet.

Hermed skal jeg anbefale ændringsforslagene og lovforslaget til vedtagelse.

**Justesen:** Vi kan fra vor side tiltræde ændringsforslagene, men da der er visse enkeltheder, som vi endnu gerne vil se lidt nærmere på, anmoder vi om, at lovforslaget går til fornyet udvalgsbehandling.

**Landbrugsministeren (Skytte):** Jeg vil gerne takke for den enstemmige tilslutning